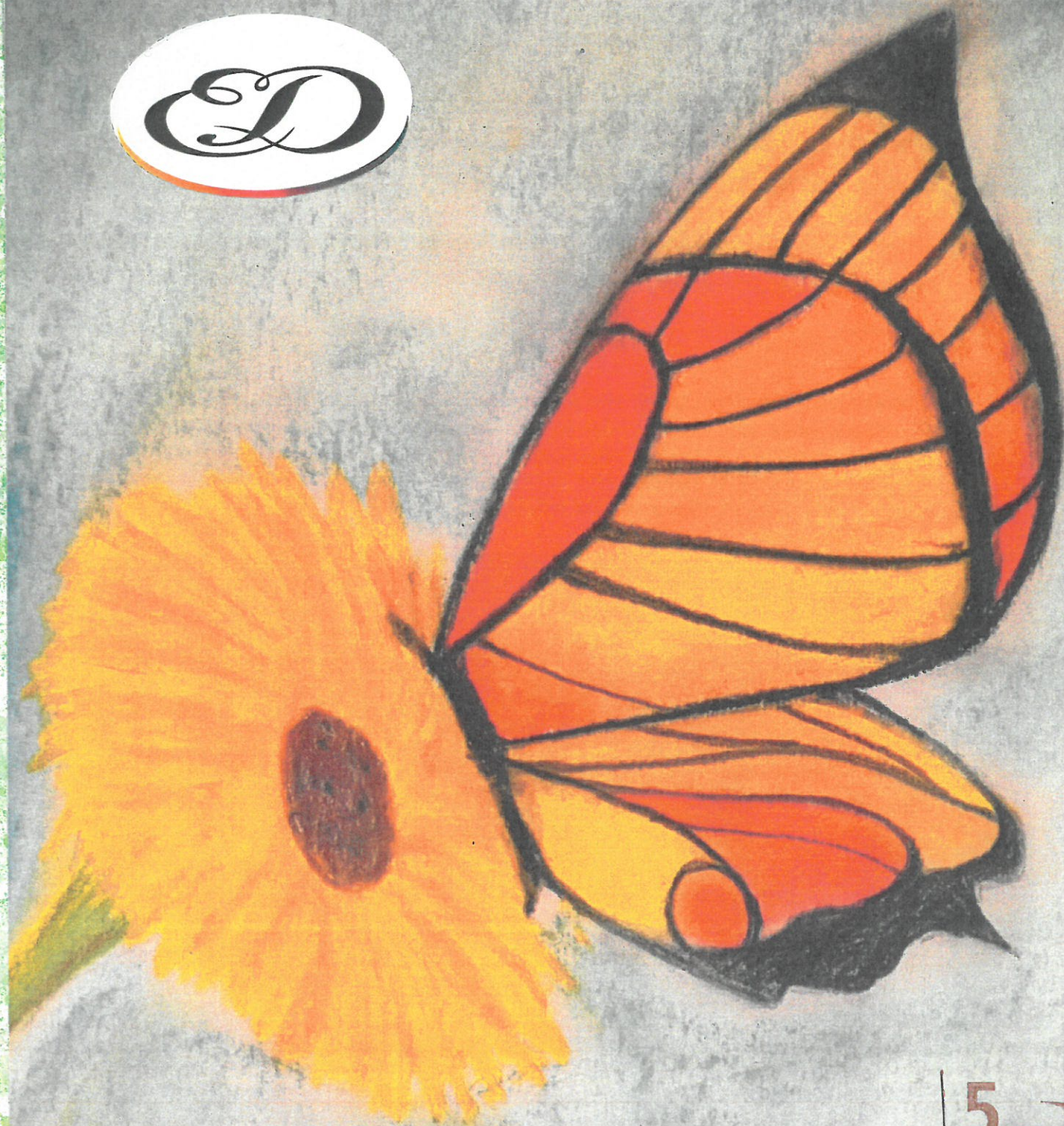

Vydala:
ZŠ a MŠ Emy Destinové,
nám. Svobody 3/ 930
Praha 6, 160 00
školní rok
2020/ 21

Finishing moving

| 5.7

Víte, že

vítězné fotografie FOTOSOUTĚŽE z minulého čísla časopisu na téma: **KRAJINA, PŘÍRODA** byly po mnoho týdnů vystaveny na dvou místech v budově školy - v přízemí na nástěnce Žákovského parlamentu (naproti knihovny) a v 1. patře? A že si je tedy mohli prohlédnout nejen žáci a zaměstnanci školy, ale i všechny příchozí návštěvy?

1. místo získal „Pohled z Karlova mostu“ od Miro Slezáka z 8. C, **2. místo** „V Šáreckém údolí“ od Karin Líbalové z 6. A a **3. místo** „Krkonose“ od Teodora Zahrádky z 5. D?
A že všechny fotky od vás stály zato!!!

na webových stránkách školy je pro Vás k dispozici, kromě verze časopisu ke stažení a případnému tisku, také **NOVĚ verze ke ČTENÍ?** (viz všechny aktuality – školní časopis)

ve **FOTOGALERI** školního časopisu najdete **NOVĚ Vaše fotky**, které jste nám poslali na téma: „**Já a můj zvířecí mazlíček?**“

Minigalerie v 1. patře

V předchozích číslech jste mohli více poznat některé z pedagogů, jako např. pana ředitele Mgr. Otu Bažanta, paní učitelky: Mgr. Evu Wolnerovou, Mgr. Pavlu Dočkalovou, Mgr. Jitku Dvořákovou, zástupkyni ředitele, Mgr. Lenku Ryzákovou a Mgr. Ivanu Šteinerovou. V tomto čísle se blíže seznámíte s paní učitelkou **Mgr. Elenou Malchárkovou** a asistentkou pedagoga **Ing. Janou Urbanovou**. Jak vidí jejich práci žáci z 5. D?

Moc se mi líbil výběr školy v přírodě i celý obsah.

Na hodinách svých paní učitelky se mi líbí to se je dělají kreativní a nejvíce. Masouš B.

Moc se mi líbí vaše kreativita v hodinách a jak vše někteří vysvětlíte! :)

Zajímavé nápady na hodiny a tím je to více zábavné. Evel

Nejvíce mě baví relativní věda protože mám rád jak nám to vysvětlujete.

Milá paní učitelko, mám rád hodiny MaČ, když si u nich pracujeme mapy, měkké i sehadu, hodně zkrátím. Děkuji David Müller

Pokračování na str. 8 a 9.

Hádej, kdo to je?

- chodí ležerně a sportovně oblečená
- pracuje jako asistentka i vychovatelka
- původním povoláním je učitelka
- je moc hodná a milá
- je vychovatelka v místnosti - jednotné evropské číslo tísňového volání

Max Háša, 7. D

Řešení z minulého čísla:

pan učitel Mgr. Marek Hlubuček, zástupce ředitele, a paní učitelka Mgr. Barbora Kasinová

Pepíček se ptá učitelky: „Paní učitelko, může být někdo potrestán za to, co neudělal?“
Učitelka: „Ne, samozřejmě že ne. To by bylo nespravedlivé.“
Pepíček: „Super! Neudělal jsem domácí úkol!“

Muž se s tučňákem v náručí prochází městem. Kolemjdoucí: „Co tady s tím tučňákem děláte?“
Muž: „Tak mě to tak napadlo. Co si myslíte, že bych s ním měl dělat?“
Kolemjdoucí: „Jděte s ním do ZOO!“
Za pár hodin se ti tři potkají znovu.
Kolemjdoucí: „Ale vždyť jsem vám přece říkal, abyste s ním šel do ZOO!“
Muž: „Tam jsme byli, teď jdeme do kina.“

Klokan skáče australskou krajinou. Najednou z jeho kapsy vystrčí hlavu mládě tučňáka a musí zvracet. V ten samý čas stojí klokan mládě na jižním pólu a třese se zimou: „Pitomá studentská výměna.“

Zdroj: <https://www.hallo-eltern.de/>, přeloženo z němčiny

Miro Slezák, 8. C

„Pepíčku, kde máš vysvědčení?“
„Má ho můj kamarád Dominik.“
„Proč?“
„On chtěl své rodiče vystrašit!“

autor: Miro Slezák, 8. C

Sheltie na srazu ve Stromovce, asi před rokem. Autorkou fotky i vtipu je paní Markéta Slezák,

Redakční tým:

Johana Sonlajtnerová, 5. A, Eva Heresová, 3. A, Miro Slezák, 8. C, Teodor Zahrádka, 5. D, Maximilián Háša, 7. D
Grafika: Johana Sonlajtnerová
Výtvarní práce na přední straně: Kateřina Arendarčíková, 7. D
Výtvarní práce poslední straně: Eva Heresová, 3. A

Děkujeme

Vám **VŠEM**, kteří jste jakýmkoliv **DÍLEM** přispěli k vydání tohoto čísla časopisu, žákům, rodičům i pedagogům.

Speciální PODĚKOVÁNÍ za dlouhodobou **PODPORU** a ochotnou **SPOLUPRÁCI** patří: panu řediteli školy Mgr. Otovi Bažantovi, Mgr. Markovi Hlubučkovi, zástupci ředitele školy, a Mgr. Matějovi Měchurovi.

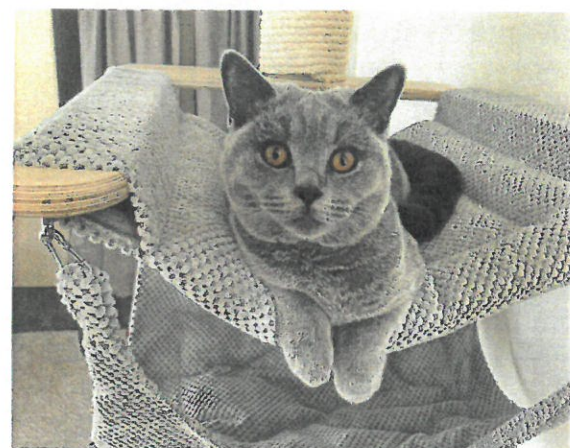
KRÁSNÉ prázdniny

Vám za redakci přeje
Ilona Krejčí

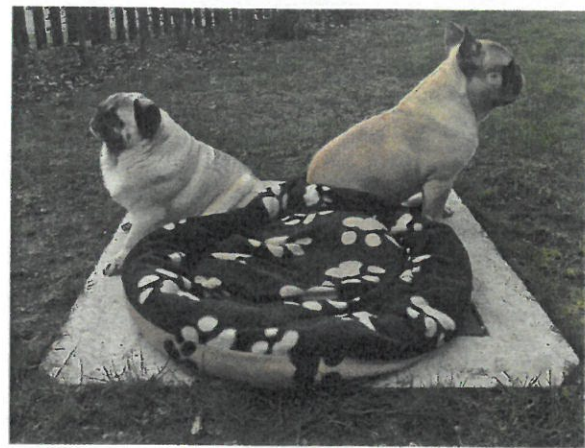
V příštím čísle:

- hudební zaměření
- historické kostýmy
- anketa mezi žáky i pedagogy na téma a další

Čí je to mazlíček

1. Irenka, čistokrevná britská modrá kočička

2. francouzský buldoček Bond a mops Mopsinka, adoptovaná z psího útulku

3. Ben, malý černostříbřitý knírač

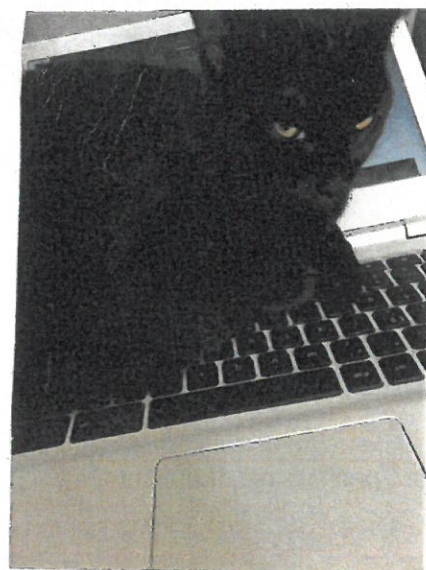
4. Perníček, rasa je dost neurčitá (vestaj, VESnické TAjemství, vořech), pochází z Krkonoš

5. Barča, hrubosrstý Jack Russell teriér

Možnosti:
pan učitel
Mgr. Luděk Ullík
paní učitelky:
Mgr. Anna Kytarová
Mgr. Magdaléna Kafková
Mgr. Radka Šulcová
Mgr. Věra Macháčková
Mgr. Pavla Dočkalová
Mgr. Jitka Bilejová

Řešení na str. 16.

6. kočka Miu Miu

7. čivava jménem Benji

Rozhovor

Vážení a milí čtenáři,

toto 5. číslo *Eminých novin* je zaměřeno především na zvířecí mazlíčky, ale najdete v něm také „Post bellum“, střípky z historie školy, rozhovory s různými lidmi, hádanky, vtipy a jiné. Naším přáním je, aby Vás příspěvky obohatily, inspirovaly i pobavily!

Redakční tým

VÝZVA!

Příběhy našich sousedů

Jsme pětičlenný tým žáků z 8. ročníku a společně s paní učitelkou Magdalénou Kafkovou jsme se zapojili do projektu Příběhy našich sousedů. Zaujal nás příběh českého zpěváka a kytaristy Joea Karafiáta a rozhodli jsme se zmapovat jeho životní cestu.

Už během prvního setkání jsme zjistili, že jsme si dobře vybrali, Joe je zábavný a veselý člověk s bohatým životním příběhem.

„Před prvním setkáním s panem Karafiátem jsem byl nervózní. Ani nevím proč. Nakonec jsem zjistil, že je to velmi sympatický muž. Naše společné předvánoční posezení jsme si oboustranně užili,“ říká žák osmé třídy Radan.

Joe nám vyprávěl o svém dětství a mládí, které prožil v socialistickém Československu. Ve dvaceti letech se s přáteli rozhodl emigrovat do Anglie, kde se živil jako učitel hry na kytaru a koncertováním v londýnském metru. Po dvou letech se přestěhoval do Kanady, kde se stal součástí místní hudební scény. Joeovi se v Kanadě líbilo a popsal místní lidi jako otevřenější než v Anglii.

Začátkem 90. let se Joe vrátil zpět domů do Československa kvůli nemoci své maminky. Stále ale cestoval po celém světě a koncertoval. V Praze hrál s kapelou Garáž a v roce 1997 ho Honza Brabec, bubeník legendárních The Plastic People of the Universe, pozval, aby si s nimi zahrál jako host. Po nějakém čase byla Joeovi nabídnuta možnost stát se stálým členem The Plastic People of the Universe a díky tomu se několikrát setkal i s tehdejším prezidentem Václavem Havlem.

Vaříme a pečeme zdravě

I když nám zatím letní počasí není dopřáno, je potřeba mít připravený lehký jídelníček na horké dny. Dva recepty na zdravé jídlo, podávané za studena.

BATÁTOVÁ MISKA S ČERNOU ČOČKOU A BROKOLICÍ
150 g batátů (sladkých brambor, 1/2 kusu)
špetka soli
50 g černé čočky – Beluga (3 pol. lžíce)
50 g brokolice (1/6 kusu)
7 ml olivového oleje (2 čajové lžičky)
10 g dýňových sušených semínek (1 pol. l.)

Batáty oloupeme, nakrájíme na kostky/měsíčky a uvaříme v osolené vodě doměkka. Mezitím uvaříme i čočku podle návodu. Brokolici rozebereme na růžičky a připravíme na páře doměkka. Batáty, čočku i brokolici rozprostřeme do misky nebo hlubokého talíře. Batáty pokapeme olejem a vše posypeme nasekanými semínky. Je výborná, určitě doporučuji, opravdu překvapivá a zajímavá je chuť batátů.

TORTILLOVÉ ŠNEKY
1 ks špaldové/pšeničné tortilly
20 g pomazánkového másla
20 g odtučněného tvarohu (1 pol. lžíce)
30 g krutů šunky (2 plátky)
30 g sýru, eidam, 30 % tuku, (2 plátky)
Pár listů hlávkového salátu
50 g červené papriky (1/4 kusu)

Dnes se dělají šneky na mnoho způsobů, ale co tortillové? Čerstvou papriku nakrájíme na drobné kostičky a smícháme s pomazánkovým máslem a tvarohem. Směsí potřeme tortillu, poklademe plátky šunky, sýru a listy salátu. Zarolujeme a nakrájíme na silnější plátky nebo podáváme vcelku jako klasickou tortillu.

Ze života králíka

Dva králíky jsme si pořídili, protože jsme si chtěli hrát.

Mrkvička

Kapitán Mrkvička byl bílý králík (samice). Narodila se v Bohnicích králičí mamince (Činčilka), malý králík. Otec neznámý. Její sourozenci jsou obři, oproti ní. Mrkvička je klidná, nechá se pohladit. Má vadu, protože je nejspíš kříženec. Má málo svalů a je trochu rozpláclá. I když je trochu odlišná, tak je chytrá a šťastná. Šťastní králíci vyskakují asi 50 cm jen tak když pobíhají. Maminka si myslela, že má králík nějakou nemoc mozku, ale byla to jen radost ze života. Kapitán Mrkvička byla bílá s tmavým čumákem, přes zimu změnila srst a teď vypadá jako špinavý sníh. Králíček váží cca 1400 g.

Boudička

Boudicca, které říkáme Boudička, je bázlivá čistokrevná králice. Je Kastorex v šedivém sametovém kožíšku. Je roztomilá a trochu tupá. Má bílý zátylek a břicho. Má černé oči a okolo nich má světlý kroužek jako někteří tučňáci nebo sovy. Má hezké svaly a je trochu nečistotná. Vždy, když si ji vezmeme do ruky, má špinavé pacičky a ocásek.

Julča

Máme také loveckou fenku, drsnorstého jezevčíka. Jmenuje se Julča. Chce králíky zakousnout, je jí 7 let. Když máme puštěné králíky, musíme Julču pustit ven na zahradu nebo ji zavřít do koupelny s tyčkou na kousání. Jinak by králíky zakousla, protože má instinkt, že co před ní utíká, to honí.

Králík na útěku

Jednoho krásného dne, po Vánocích, jsme byli na chalupě a zrovna jsme koupili novou přepravku na králíky. Stará se nám rozbila. Novou přepravku si obhlížela Mrkvička. Našla tam novou schovku. Další den, stejně krásný jako ten minulý, jsme pustili králíky na podlahu. Králíci prozkoumávají různé objekty, hledají si místa, kde mohou běhat a lézt, třeba jako po schodech. Když jsme králíky chytali, abychom je zavřeli do klece, Julču jsme zase vypustili. Boudu jsme čapli hned, schovává se totiž na gauč nebo pod křesla. Na gauči ji chytíme hned. Mrkev má lepší schovky! Když jsme ji honili, tak najednou zmizela. Kde je? Hledali jsme, a když jsme ji nemohli najít, mysleli jsme si, že nám kuchyní a chodbou utekla ven do přírody. Mrkev se ale schovala za přepravku, kterou včera okukovala. Když jsme ji našli, tak jsme jákali!

Králík venku z klece

Máma jednou přišla ke kleci, ale klec byla otevřená, řekla si, že jsme ji zapomněli zavřít. Zlobila se. Už byla tma a my museli jít spát. Chtěla nám vynadat ráno. Pak seděla s tátou vedle v kuchyni, najednou se začalo ozývat nějaké chrastění a máma si myslela, že se králice perou. Mrkev si přitom otevřela klec. „Mrkev je venku z klece!“ máma ječí. Julča Mrkvičku zakousne! Poplašený králík skočil dolů na podlahu a letí přímo k psímu pelechu, kde chrápe Julča. Jekot mámy Julču s Mrkeví vyšokoval. Obě zkamení, máma skáče šípku pod křeslo a loví Mrkev. Táta musel zamknout dveře klece.

Teodor Zahradka, 5. D

Řešení ze str. 18:

1. - Mgr. Jitka Bilejová, 2. - Mgr. Anna Kytarová, 3. - Mgr. Věra Macháčková,
4. - Mgr. Magdaléna Kafková, 5. - Mgr. Pavla Dočkalová, 6. - Mgr. Radka Šulcová, 7. - Mgr. Luděk Ullík

Příběhy

Teo s Mrkvičkou

A co na přípravu a realizaci projektu říkají členové našeho týmu?

„Příprava i realizace projektu byla náročná, ale moc nás bavila. Byla to zajímavá zkušenost a setkání s inspirativním člověkem, který toho hodně zažil. I přes komplikace spojené s koronavirem se nám podařilo práci na projektu dokončit, poznali jsme spoustu nových lidí, kteří nám pomáhali.“

Na konci rozhovoru nám Joe sdělil své životní heslo: „Nemějte strach,“ které odpovídalo jeho bohatému životu, kdy musel často riskovat. Jsme rádi, že jsme se díky projektu Příběhy našich sousedů měli možnost s Joem setkat a netradičním způsobem jsme tak mohli poznat část naší moderní historie.

Projektový tým: Marika Kolářová, Ondra Hlubuček, Theo Dian, Radan Tutko, Eliška Kuncová

Historie školy

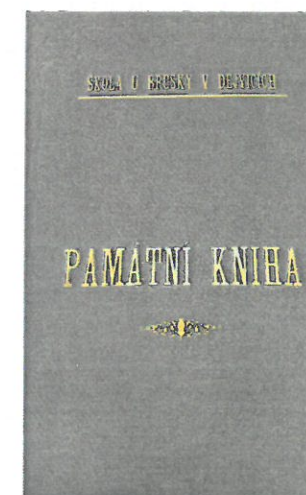
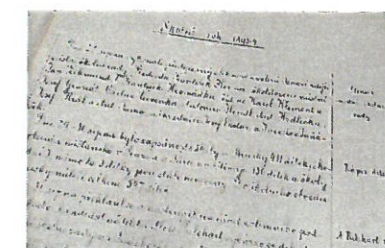
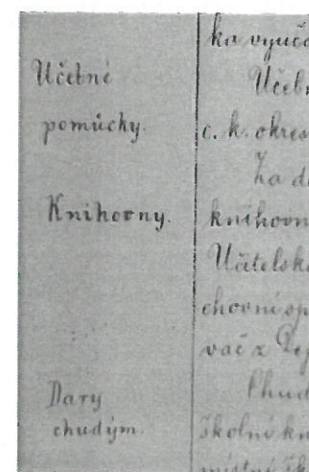
Z archivních materiálů uložených v naší škole

vám přinášíme pár střípků z historie – FAKTŮ, ZAJÍMAVOSTÍ i FOTOGRAFIÍ.

Nejstarším archivním materiálem je **PAMÁTNÍ KNIHA ŠKOLY U BRUSKY v Dejvicích**.

Na 340 ručně napsaných stranách jsou zdokumentovány školní roky od 1893/94 do 1921/22.

Záznamy se netýkají pouze života školy, ale také společenského dění ve městě i jiných významných událostí - jako je například volba prvního prezidenta nebo připojení Bubenče ku Praze.

II. MĚŠŤANSKÁ ŠKOLA CHLAPECKÁ byla zřízena počátkem školního roku 1907/08.

V písemných záznamech se můžeme dočíst mimo jiné například o poučných výletech, nepovinných předmětech, oslavách, inspekcích, nedostatku místností na škole, zdravotním stavu žactva ..., ale také například o darech pro chudé, sčítání lidu, oslavách 85. narozenin pana presidenta nebo Všesokolském sletu v r. 1938.

„V neděli dne 29. května nastoupilo žactvo pražských škol obecných a měšťanských k veřejnému cvičení a tím zahájilo X. všesokolský slet. Žactvo na toto vystoupení se dlouho a pečlivě připravovalo.“

Záznamy končí v červnu 1938.

OBCENÁ ŠKOLA DÍVČÍ v Dejvicích v Bubenči

Knihy zdokumentovávají školní roky od 1920/21 do 1938/39 opět nejen ze života školy.

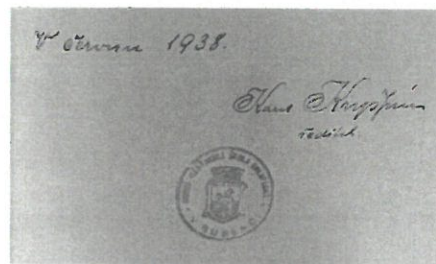

Střípky

II. OBCENÁ ŠKOLA SMÍŠENÁ v Praze XIX. Bubenči

Ve **ŠKOLNÍ KRONICE** najdeme informace ze školních let od 1932/33 do 1951/52.

Podrobné záznamy jsou ukončeny posledním dnem šk. roku 1938/39 a znovu začínají po 2. světové válce šk. rokem 1945/46. Období mezitím je zachyceno na pár stránkách, jistě stojí za přečtení jako memento (varování, připomínka).

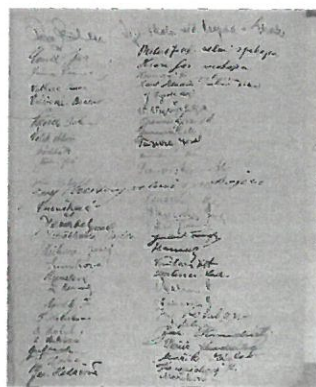

Pohyb žactva:

	I	II	III	IV	celkem
Na počátku školního roku	26	40	41	38	145
přijelo	2	3	4	2	11
odšlo	28	43	45	40	156
zůstalo	5	—	1	2	8
Na konci školního roku	23	43	44	38	148

Ve dnech 23. X. - 5. XI. 1949 proběhla v budově školy Budovatelská výstava „Praha 6 buduje“.

V návštěvní knize lze nalézt tisíce podpisů.

Z
H
U
S
T
O
R
I
E

Miluji svého psa, protože ...

1. Dokáže mě vždy rozesmát!

S pozitivním a upřímným psím pohledem, se svými žerty, triky a mazaností mě každý den rozesmívá. A když vidí, že jsem smutný, dělá vše pro to, aby to změnil. S ním jsem šťastnější!

2. Mám nerozlučného kamaráda.

Můj život byl mnohem chudší, když jsem psa ještě neměl. Ani se to nedá dostatečně vysvětlit. Nyní mám po svém boku kamaráda, někoho, kdo je vždy dispozici, s kým chodím na procházku a kdo mě motivuje zvednout se od počítače.

3. Šťastně mě vítá, když přijdu domů.

I když jsem byl třeba někde bez něj jen chvíli, blázní radostí, když se k němu vrátím. Ukazuje mi svou radost a lásku, což mě dělá šťastným.

4. Budí mne s veškerým nadšením.

O víkendu bych spal o něco déle, ale když mě pes začne nadšeně budit, vrtí přitom ocasem a snaží se ze mě stáhnout peřinu a olíznout mě, musím se okamžitě bránit a smát a vychází pro mě slunce i za deštivého dne!

5. Jeho věrnost nezná hranic.

Můj čtyřnohý přítel je připraven všechno mi dát, aniž by za to něco chtěl. Riskoval by dokonce svůj život, aby mne zachránil. Je tu pro mne, v dobrých i špatných chvílích.

pes King, rasa Sheltie, Shetland sheepdog
Máme ho od 2 měsíců, v květnu mu budou 2 roky.
Miro Slezák, 8. C

Něco o našem MAZLÍČKOVÍ:

Candy je moc hodná čivava, která je malinko „strašpytlík“, proto si nás na procházce hlídá a nemusíme ji mít na vodítku. Má ráda plyšového medvídka a svoji myšičku. Tyhle hračky má od narození. Někdy nás taky rozladí. Například, když se venku v něčem vyválí. Jinak je to naše zlatíčko.

krátkosrstá čivava Candy, v srpnu jí budou 2 roky
Do naší domácnosti přišla 4.10. 2019 na Mezinárodní den zvířat.
Eva Heresová, 3. A

MAXIPES

U babičky a dědy máme takového maxipsa! Nejmenuje se sice Fík, jmenuje se Mia, protože je to holka, ale legrace si s ní užíváme více než dost! Prarodiče toho našeho „malého pejska“ koupili před devíti lety s tím, že nás bude vozit na saních, že to prostě bude takový záchranářský pes v těch horských podmínkách, kde prarodiče žijí!!! Děda i říkal, že jí na krk pověsíme soudek s rumem, kdyby bylo potřeba!! ... Více se o něm dočtete v Destináčku č. 2.

bernerdýn Mia, našemu Maxipsu je 9 let
Marina Martausová, 2. A

Agatka

Naši chlupatou novou lásku jsme si vyhlidly v jednom útulku, bylo tam asi 120 psů. Agata byla v oddělení, kde psi byli v karanténě a čekalo se, zda si je majitel nevyzvedne. Agata nás očarovala hned, přerostlé štěně nás čítalo a pusinkovalo přes mříž. Čekaly jsme na ni 14 dní. Mezitím jsme nakoupily nový pelíšek, hračky a jídlo. V útulku měla pracovní jméno Cilka. Já jsem měla vymyslet jméno. Bude to Agatka, říkám mamce. Mamka se usmála a povídá, to je moc krásné jméno. 14 dní uběhlo a konečně můžeme pro našeho nového pejska. Sestra byla na táboře, to bude překvápko, až přijede. Chodily jsme ven a začaly ji všemu učit, bylo jí cca 8 měsíců. Byla moc učenlivá a chytrá, měla radost, když jsme ji chválily. Na nové jméno si hned zvykla a na nás také. Nakonec se stala naší velkou asistentkou a pomáhá nám se zvířátky, která domov teprve hledají. Miluje společnost, procházky, balonky a hlavně vodu, pořád se někde koupe. Narozeniny má 1.12. Takže je vždy velká psí party. Agata je borderkolie. Teď jí bude 6 let. Má spousty psích kamarádů, Vigo také z útulku, Kaju - to je Sofinky štěně. Teď dokonce má psí segru po dědovi, který nám zemřel.

Agata je naprosto dokonalý pes. Zahrála si i ve filmu, který teprve půjde do kin. Gamp. Jediné, co nemá ráda, je vyčesávání a doktorů se bojí. Naši rodinu si hlídá, jsme její smečka. Miluju Agatku a doufám, že je u nás št'astná.

Barbora Burcalová, 5. D

Se zachráněným kot'átkem Kikinou

S Bárou, Sofii a štěnětem Kaju

Se zachráněným štěnětem z lesa Sindinkou

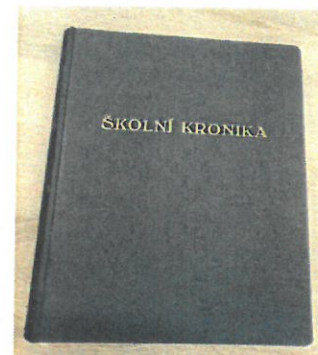
Můj přítel je můj kocour Lujji. Je bílý načechraný a velmi laskavý. Jsme vždy spolu a moc ho miluji.

Eva Lakhová, 4. B

PAMĚTNÍ KNIHA ze školních let 1948/49 do 1952/53 „... rodí se i naše škola – 3. střední škola v Praze XIX Dejvicích na nám. Svobody čp. 930.“

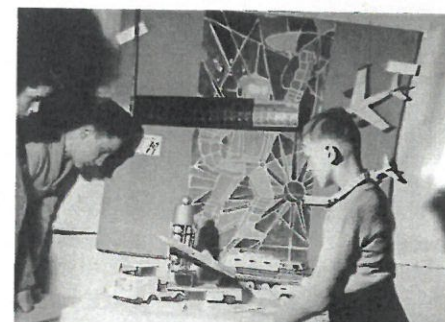

2. NÁRODNÍ ŠKOLA v Praze 6 ŠKOLNÍ KRONIKA informuje o dění ve školních letech od 1952/53 do 1961/62.

KRONIKA zaznamenává informace **ZDŠ** ze školních let 1962/63 až 1977/78, doplněné fotografiemi, pohlednicemi z výletů, pozvánkami (např. na Akademii, k Zápisu dětí do 1. třídy, ale i k volbám apod..)

Můžete se například dočíst, že ve šk. roce 1962/63 bylo na škole 28 tříd (v některých ročnících také třídy „e“ nebo dokonce „f“), 15 kroužků (např. elektrotechnický, střelecký, šití, filatelistický atd.), nebo se můžete dozvědět, že v 2. pololetí šk. roku 1973/74 studovalo ve škole 606 žáků a studijní průměr školy byl 1,57.

Výstava žákovských prací ve šk. rok. 1962/63

Pozvánka k Zápisu dětí do 1. třídy z r. 1971

Děti u zápisu v r. 1971

Školní akademie v r. 1977

15. června 1999 Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky propůjčilo **Základní škole náměstí Svobody B, Praha 6, nám. Svobody 3/930** čestný název „**Základní škola Emy Destinnové, Praha 6, nám. Svobody 3/930**“. **V září 2014** MŠTV České republiky udělilo ZŠ Emy Destinnové, Praha 6, nám. Svobody 3/930 čestný název „**Základní škola a Mateřská škola Emy Destinnové, Praha 6, nám. Svobody 3/930**“.

Historie školy není prozatím uceleně zpracovaná, a tak je tu **VÝZVA** pro vás, abyste pátrali dál v různých materiálech, na různých místech, různými způsoby (jako jednotlivci nebo nejlépe v týmu pod vedením nějakého pedagoga) a **vytvořili** podrobnější „**wikipedii**“, která by se stala **trvalou součástí webových stránek naší školy**.

Těšíme se na výsledky Vašeho pátrání! Redakce

V tomto čísle vám přinášíme rozhovor s naší třídní učitelkou Elenou Malchárkovou a asistentkou Janou Urbanovou. Zeptali jsme se jich na několik otázek, na které nám s radostí odpověděly. Dnes vám je představíme.

Dobrý den, paní učitelko, máte čas? Měli bychom na Vás pár otázek:

Jakou práci byste si zvolila, kdybyste nebyla paní učitelkou?

To je velmi těžká otázka. Líbí se mi mnoho povolání, ale myslím, že jsem si vybrala dobře. Kdybych přeci jen nebyla učitelkou, bavilo by mě něco tvořit. Například šperky nebo nějaké dekorace. (Matouš B., Matěj Š., Kuba, Jonáš)

Jak dlouho se věnujete práci učitelky?

Je to už dlouhá doba, s praxí učitelky jsem začala již ve dvaceti pěti letech po ukončení studia na pedagogické fakultě. A my jsme moc rádi, že i po tak dlouhé době svou práci dělá tak dobře, že nás to s ní baví a dokáže se s námi „poprat“ i přes monitor. (Helena Č., Sofie H., Bára B.)

Proč jste chtěla být učitelkou? Do první třídy jsem nastoupila k úžasné paní učitelce a možná právě v tu chvíli jsem o práci učitelky začala přemýšlet. Jako malé se mi ve škole moc líbilo. Pracovali jsme s různými pomůckami a paní učitelka pro nás připravovala zajímavé úkoly. Také nás někdy nechala smazat tabuli. Říkala jsem si, že kdybych byla učitelkou, určitě bych si ji ráda mazala sama. V osmé třídě jsem se rozhodovala mezi

pedagogickou školou a gymnáziem. Volba vysoké školy pak už byla jasná. (Adam)

Co Vás na Vaší práci baví nejvíce? Práce s dětmi je každý den jiná a plná překvapení. Nejvíce mě baví, když vidím, že naše společná práce baví také vás. (Magdalena B.)

Kam byste chtěla jet na dovolenou? O dovolené ráda poznávám nová místa, ale vrátím se i tam, kde se mi líbilo. (Šimon Č.)

Jak se Vám líbí distanční výuka? Distanční výuka má pro každého z nás svoje výhody i nevýhody. Ze začátku jsem pouze rozdávala úkoly, to moc zábavné nebylo pro mě ani pro vás. Jsem moc ráda, že se již více než rok potkáváme v MS Teams. Není to stejné, jako ve třídě, ale alespoň se vidíme a slyšíme. Myslím si, že distanční výuka je pro každého z nás náročná. V krátké době jsme se museli všichni naučit pracovat úplně jinak, než jsme byli zvyklí a zvládnout spoustu nových věcí. Díky distanční výuce umíme určitě mnohem lépe pracovat s počítači, vyhledávat informace, být samostatní a odpovědní za svoji práci. (Claudie H.)

Jak dlouho jste tady na škole? V této škole učím tři roky. (Aurelie Q.)

Jaká je vaše nejoblíbenější barva? Moje nejoblíbenější barva je modrá a je to i poznat, protože nosím často modré oblečení. (Anežka M.)

Máte nějaké domácí mazlíčky? Ne, žádné domácí mazlíčky nemám, ale jelikož nebydlím ve městě, tak hodně zvířátek potkávám. Moje dcera má pejska a bydlí blízko, takže se často vídám s ním. (Evelína S.)

Už jste někdy četla školní časopis? Pokaždé, když paní učitelka nebo někdo z redakční rady přinese časopis do třídy, tak si ho ráda přečtu. (Hynek L.)

Kolikátou učíte třídu, myslím jako třídní? Ráda vzpomínám na všechny třídy, ale spočítat je takhle rychle nedokážu. Některé děti jsem měla jako třídní pět let, jiné jen jeden školní rok. (Lukáš M.)

Jak na Vás působila třída 5. D? Jak jste si užila 3 roky s námi? Tyto dvě otázky mohu vlastně spojit do jedné. S vaší třídou jsem se poprvé setkala již ve 2. D, kdy jsem přišla za paní učitelkou Míšou Dvořákovou. Všichni jste seděli ve třídě v pyžamech, protože právě probíhal pyžamový den. Některé z vás jsem si zapamatovala hned, některé později. Jste pohodová třída, ve které se cítí dobře děti i dospělí.

Nejvíce jsme si určitě užili náš společný pobyt na škole v přírodě ve třetí třídě. Všichni jsme plánovali další takové vydařené akce, ale to se nám už nepovedlo. Společně jsme prožili tři školní roky, polovinu ve škole, polovinu u monitoru počítače. Brzy se budeme loučit, ale doufám, že se v novém školním roce budeme setkávat na chodbách naší školy, nebo se alespoň někdy náhodou potkáme, až se budete vracet z gymnázia. Přeji vám všem do dalších let hodně zdraví, štěstí a úspěchů. Děkuji paní asistentce Janě, že se stala součástí naší třídy a ze všech sil nám pomáhala a pracovala s námi. Zároveň bych ráda poděkovala vašim rodičům za skvělou spolupráci.
 Elena Malchárková 5. D

s paní Markétou Gallovou, maminkou Báry z 5. D

V předchozích číslech našeho školního časopisu jste si mohli přečíst nevšední příběhy o ZACHRÁNĚNÝCH ZVÍŘATECH: dvou liščatech, koťátku vyhozeném z auta, zaječím „miminku“ ze Stromovky, zraněném šteněti z lesa, v tomto čísle se můžete dočíst o zanedbaném psu ze dvora. Těchto skutečných příběhů bylo mnohem více a postupně je pro vás sepisuje Bára Burcalová z 5. D. Žádný z nich by se však nestal nebýt ochotného, láskyplného srdce a hlavně praktické pomoci paní Markéty Gallové, maminky žákyně naší školy. Požádali jsme ji o rozhovor.

Měla jste v dětství nějaké zvíře?

Ano, měla. Mě první zvířátko byl křeček. Pak v 10 letech jsem dostala svého prvního pejska – pudlika. Pak bylo morče. Moc jsem jich neměla, protože mně to mamka nechtěla povolit.

Víte, jak se daří Vámi zachráněným zvířatům dnes?

Ano, převážně vím. Každé zachráněné zvířátko šlo do adopce, kde majitelé občas zašlou informace a nějaké fotky, jak se daří. Je to vždy skvělé, když vidím, že jsou spokojené, mám z toho obrovskou radost.

Zachránila jste víc koček nebo pejsků?

Myslím, že pejsků bylo více.

Zachránila jste někdy psa z množirny?

Ne, zatím žádný přímo z množirny nebyl.

Bojíte se plazů nebo hmyzu?

Nebojím se ničeho, jen hmyz je mně trochu odporný. :)

Kolik let spolupracujete s organizací?

Spolupracovala jsem jen s jednou a to asi rok. Teď mám svou vlastní, ale ta je více zaměřena na chudé rodiny, nemocné děti a opuštěný důchodce.

Je možnost nějak podpořit organizaci?

Případně jak?

Mou organizaci určitě. A to jídlem, drogerií nebo v určitém případě vždy věcmi, které jsou pro rodinu důležité.

Můžete nám prozradit název této Vaší organizace? Přistav naděje.

Jak správně postupovat při výběru mazlíčka? Máte pro žáky nějaké doporučení?

Je důležité si uvědomit, co by jsme vlastně chtěli a jak moc se tomu můžeme věnovat. V případě nějakého hlodavce je to asi jedno, tam se nakrmí, pomazlí a to je vše. U pejsků už je to složitější, je potřeba vědět, na co nám síly stačí a co vlastně očekáváme a můžeme nabídnout, je to téma na delší vyprávění, ale nemyslím si, že jsem nějaký odborník. :)

Který předmět byl na studiích Vaším nejoblíbenějším? Tělocvik a přírodopis.

A který jste naopak neměla ráda vůbec? Dějepis.

s Bárou Burcalovou

Jak pomáháš mamince se záchranou zvířat?

Dělám všechno, hraju si s nima, mažu jim rány, dávám jim antibiotika atd. ...

Kdyby jsi měla možnost stát se zvířetem, které by to bylo? A proč?

Psem. Protože bych měla možnost se domluvit s mým pejskem Agátou.

Čím chceš být, až vyrosteš?

Veterinářkou.

Děkuji vám oběma za rozhovor.

Eva Heresová ze 3. A

S Debim a Agátkou, vlastními psy

Airon

pes ze dvora

Celý život žil na dvorku bez přístřešku. Nikdo ho nehladil, nikdo si s ním nehrál a nikdo s ním nepromluvil. Obrovský pes s velkým srdcem. Byl strašně smutný a hubený.

Jídlo dostával občas asi podle nálady majitele. Vše sledovala sousedka, která to nakonec nahlásila na krajskou veterinární správu. Pak se konečně na Airona usmálo štěstí, byl odebrán majitelům. Nejdříve zavolali mamce, že potřebují umístit velkého psa. Mamka po práci vyrazila, trošku nervózní z velikosti.

Když otevřela kufr auta, kde čekal Airon, trochu se zarazila. Byl obrovský, železný náhubek, vykulené oči.

Mamka s sebou vzala i Agatku, aby se rovnou seznámili. Airon byl vytřeštěný, ale přátelský. Agata z jeho velikosti byla taky trochu překvapená a i se ho maličko bála. Nakonec mamka naložila oba psy a jela domů.

Airon byl špinavý a strašně smrděl.

Doma s náhubkem, všechno přísnější, dostal najíst. A nakonec šel do vany. To asi nikdy nezažil, trpělivě stál a nechal se. Po hodině se mamka odvážila sundat mu náhubek a zavřela se s ním do kuchyně. Nevěděla, jak reaguje, takže začala zkoumat, strach z pokousání měla, ale věřila, že pes nemá žádný důvod útočit.

Sedla si s ním na zem, mluvila na něj, hladila ho a dávala pamlsky.

Airon se zamiloval, lehl si celou vahou na mamku a upřeně se jí díval do očí. Byla to obrovská láska. Mamka se ho už úplně přestala bát. Byl šťastný za pohlázení, povídání a pravidelnou stravu, teplo domova, které nikdy nezažil.

Dokonce spal s mamkou v posteli. Já a Kačka jsme se s ním seznámily druhý den. Mamka říkala, že bude ideální, aby naše setkání proběhlo venku. Já a Kačka jsme byly nervózní, byl opravdu velký. Ale Airon pochopil, že patříme k mamce, a tak nás přivítal. Chvilku jsme se s ním všichni prošly venku. Doma nás mamka všechny hlídala, protože nevěděla, co vše má za sebou. Tak, aby nenastal nějaký problém, byla ve střehu. Venku mamku hlídala a když šel někdo naproti, Airon mu vždy odstříhl cestu, aby se k mamce nepřiblížil. Začal ji chránit a byl oddaný. Hlídal celou naši smečku. Ale bohužel, jako každý jiný, musel do nového domova. Tohle byla další velká psí láska, vždy to bolí, když nastane den D.

Ale vše se dělá pro dobro psa, a tak šel do nové adoptivní rodiny s velkou zahradou.

Airon byl čtyřlčetý rotvajler s obrovským srdcem.

Teď je spokojený a má svou smečku napořád.

Barbora Burcalová, 5. D

Bára (vpravo) s Aironem a starší sestrou Kačkou

a Ing. Janou Urbanovou

Ptali jsme se paní asistentky Jany Urbanové:

Máte nějakého domácího mazlíčka, pokud ano jakého? Jana nám velice vtipným a trefným způsobem odpověděla: Mám manžela, čtyři děti, dvě morčata, křečka a o všechny se s láskou starám.

Baví vás učení? Ano, baví mě velmi. Přijde mi úžasné sledovat, jak rostete, jak se rozvíjíte. A těší mne, že se na tom sama mohu trošku podílet.

Proč jste se stala asistentkou? Jako malá jsem chtěla být učitelkou. Po maturitě na gymnáziu jsem ale nakonec zvolila studium ekonomie a managementu a v tomto oboru jsem také hodně let pracovala. Časem, jak jsem měla vlastní děti a přátelé měli také děti, se téma školy, výuky, různých potřeb podpory dětí při studiu stávalo stále častějším. No a já se rozhodla, že se chci dozvědět víc a přihlásila jsem se do kurzu pro asistenty pedagoga. A čím více jsem se dozvíдалa, tím více mne tato práce zajímala. Až jsem se jí začala věnovat. A jsem za toto rozhodnutí ráda.

Jak se vám líbí distanční výuka? Distanční výuka je podle mne velká zkušenost pro nás pro všechny. Situace, kterou tato forma výuky řešila, byla nečekaná a zcela nová. Vy jste najednou nemohli do školy, zůstali jste doma u počítače často sami a museli jste se naučit být samostatnější. Pedagogové se museli naučit vyučovat zcela novým způsobem, museli zvládnout techniku a často projevili velkou míru kreativity. Tak, jak každý pracujete jinak v hodinách ve třídě, pracujete i na dálku. Některým studentům distanční výuka zcela vyhovuje, jiným vůbec ne. Domnívám se, že se ještě stane předmětem diskuzí, zda a jakým způsobem u některých typů škol tento typ výuky, alespoň zčásti, nezačlenit jako standardní.

Jak jste si s námi užila matematiku? Jana na to řekla: Výborně! Každá hodina mě baví a jsem velice ráda, když hodiny baví i vás. Na hodiny se vždy těším a ráda předem připravuji různá cvičení a hry. Snažím se, abyste poznali, že matematika není jen nuda, ale že je to i zábavná věda. Chápu, že někdy už jste unavení, a proto toho uděláme méně, než jsem předpokládala, ale jindy jste zase bystří a rychlí.

Kam byste chtěla jet na dovolenou? Mohla bych jmenovat nespočet míst. Ráda cestuji po České republice, ale ráda poznávám i cizí země. Mám moc ráda hory. V létě s batohem, v zimě na lyžích. S dětmi jsem spokojená kdekoliv. Klidně pod stanem, když splouváme řeku. Oblíbili jsme si s rodinou ostrov Elba, takže i tam, až to bude možné, zase zavítáme. A až budu mít možnost odcestovat na delší dobu, chci postupně procestovat Island, Vietnam, Mongolsko, Japonsko, Ameriku. A jak se znám, přijdu mezitím ještě na další zajímavá místa. :)

Váše Matematika je nejvíce zábavný předmět.

pro Janu od Matěje Tělnáka

Nejvíce se mi líbila povídací hodina kde jsme si ukazovali naše domácí zvířátka. Umíte učit velmi dobře.

Líbí se mi že jsou hodiny často zábavné

mi bavila přirodová protože máme na hodině hodinu nějaký rebrát

Jakub Zelada

A hodiny českiny s paní učitelkou jsou i zábavné ale i poučné. Jana Tělnáková

Milá Jano že si mi pomáhala na Online výuce

Děkuji Tobík

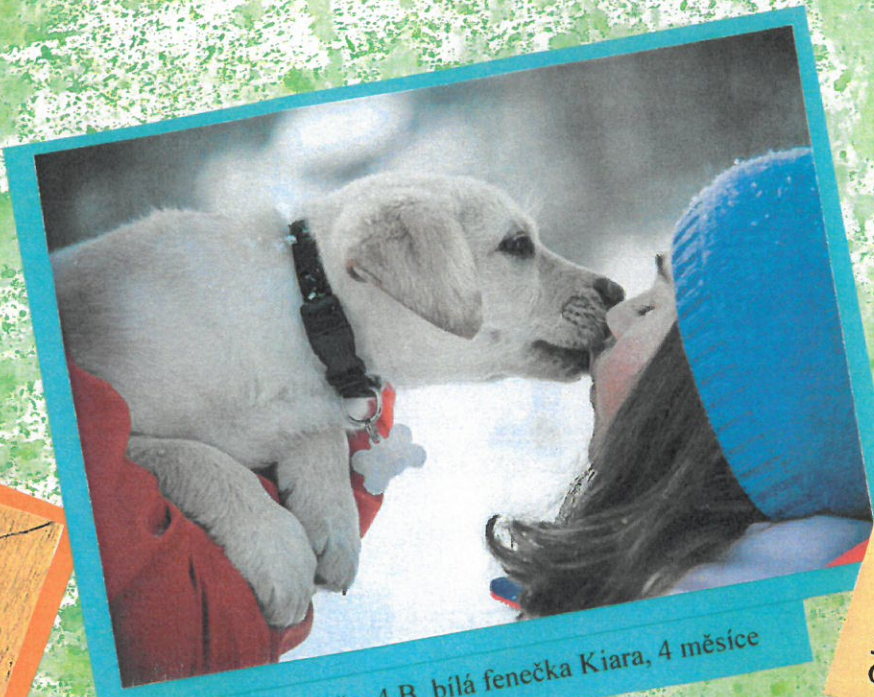
Líbí se mi, že hodiny nejsou nudné, někdy jsou i zábavné. Budete nám chybět. Klára 5.D

Mě moc baví celková učení a paní asistentkou matematiky.

Já a můj zvířecí mazlíček

Teo z 5. D s bratrem Oliverem z MŠ,
drsnosrstý jezevčík Julča, 7 let

Domča, 4.B, bílá fenečka Kiara, 4 měsíce

Adam Jelínek, 4.B, moje 4 roky stará želvička - želva zelenavá,
která se jmenuje Charlie. Koukám s ni na mou bojovnici,
jsem dostal 6.10.2020 k narozeninám. Rybičku jsem pojmenoval
Černá perla. Mám obě zvířátka moc rád.

Šimon, 6. B, fenka německého ovčáka Coco,
je stará 11 měsíců, jsme kamarádi 9 měsíců

Domča, 4.B, černá fenečka Coco, 4 měsíce

Domča, 4.B, bengálská kočička Whiskey, 1 rok

Tomáš, 4. B, morčata Kikina a Rózina,
4 roky, 4 roky společného kamarádství

Vojta, 5. C, bernardýn Mia
Našemu maxipsu je 9 let. Babička s dědou Miu
koupili, když mi byly dva roky. Bude mi 9 let. :-)